

LA TAUPICINE (mollendood)

Beschermt Uw tuin en speelvelden tegen mollen. In drie dagen is men van alle mollen verlost. Per flacon f2.25 Handelaars genieten rabat.

John. A. Oortman Gerlings
HOORN — giro 191640

(Vervolg van pag. 7)

verbod. De Kon. Belg. Voetbal Bond kreeg een procesverbaal omdat er in Deurne Hollandsche vlaggen woeien; de K.N.V.B. was ditmaal zoo fortuinlijk dat Luxemburg dezelfde roodwitblauwe vlaggekleuren heeft als ons land, zoodat één soort vlaggen in het Feyenoordstadion voldoende was voor beide elftallen.

Nadat hoofdconsul Boeljon nog eens was opgetreden in zijn oude succesrol van regisseur voor het défilé (de Belgen kennen in onze stadions zoo goed den weg dat hij ze niet meer als gids begooft te helpen) liet het muziekkorps der Steenkolen Handels Vereeniging het Luxemburgsche volkslied weerklinken, waar het enkele weken lang op getraind had met een speciale solo van den pistonbespeler. Pas daarna kon van Male zijn jonge ploeg naar binnen dirigeren zooals Jacob Hamel zijn debutantjes.

Twintig Nederlandsche voetballers hebben we in Antwerpen en Rotterdam in actie gezien; merkwaardigerwijze waren de twee, die na Antwerpen niet vervangen waren ofschoon ze daar toch zeker even slecht waren als de wel opgeofferden (Paauwe en Dräger), ditmaal met Lenstra de besten, maar voor het overige is de Keuze Commissie niet te benijden met haar twee falende ploegen, waaruit nu een succesvolle mixture tegen de Belgen gefabriceerd zal moeten worden. Hoe denkt men over Dijkstra, Wilders en Caldenhove; Stam, Paauwe en de Vroet; Dräger, Lenstra, Vente, v. d. Veen en de Harder.

Jammer dat de ietwat stijve Vroomen een jaar te vroeg in de nationale ploeg kwam zonder de vereischte opleiding in Zwaluwen- en andere ploegen. Hij was zeldzaam onfortuinlijk met zijn schoten en bovendien miste hij naast zich spelopbouwers als Smit en v. d. Veen, die hem beter aan het werk kunnen zetten dan binnenspelers die in hoofdzaak zelf schutter zijn. Vier goals maakte Holland, geen enkele was erbij van onzen goalgetter nummer één.

Literaire en spraakkunstige cursus Ned. Taal

Deze schr. Cursus geeft dieper inzicht in onze taal, geeft vooral een grondige behandeling der spraakkunst, en is toch vol leven en schoonheidszin.

Inlichtingen gratis.

Instituut

J. KOOPMAN
WESTWOUDE.

Natuurbad „Velserend”

Geen onkruid! Geen schoffelen!

door plaatsen waar geen planten (onkruid) mogen groeien eenvoudig te begieten met

vloeistof, die onmiddellijk in water oplost.

Penetrall is goedkoop en toch afdoende!

N.V. Chem. Fabriek „HOBO”
VENLO - Telef. 2213 en 2061

Revue der Sportpers

Finland en de Olympische spelen.

J. Huese schrijft in E. D. D. en wij citeren met instemming:

In verschillende dagbladen worden op het oogenblik bespiegelingen gehouden over de mogelijkheid van het toch nog laten doorgaan van de Olympische Spelen te Helsinki, daar wegens den inmiddels gesloten vrede tusschen Finland en Rusland door sommigen wordt gemeend, dat deze mogelijkheid aanwezig is.

Afgezien van het feit dat het vermoedelijk zou blijken, dat noch het organiseerende land, noch de deelnemers in staat zouden zijn, om de voorbereidende werkzaamheden in zoo'n korten tijd te voltooien, geloof ik, zonder iets aan de waarde der Olympische Spelen te kort te willen doen, te moeten vaststellen dat de hoofden en harten der menscheid op het oogenblik niet gestemd

GOLF.

„Revue der Sporten”-beker in 1940 voor R. F. Schill

De winnaar van den „Revue der Sporten”-wisselbeker in 1935, R. F. Schill van de Wassenaarsche G. C., die na 1935 enkele jaren buitenslands vertoefde, heeft zijn terugkeer direct gevierd met een nieuwe overwinning in de interwedstrijden van het Ned. Golf Comité, waarvoor deze beker is uitgelooft. Met keurige scores, waarvan die te Noordwijk veertien dagen geleden met 156 wel de beste was, heeft Schill zich de sterkste golfer van dit oogenblik getoond. Zijn golf is bijzonder goed momenteel, zijn drijven fabelachtig lang, zijn approachen vast en zijn putten zuiver. Vooral de lange putts weet hij vaak te laten „zinken”.

Zijn overwinning in deze serie van vier wedstrijden — welke dezen winter te Hilversum, Den Haag en Noordwijk van het slechte weer zeer te lijden hebben gehad — werd Zondag j.l. een feit te Huis ter Heide, ondanks de zege welke B. Carp (Hilv. G. C.) met één slag voorsprong op Schill in dezen laatsten wedstrijd wist te behalen. Voor het eindresultaat (de drie beste scores van de vier wedstrijden) eindigde Schill eerste.

zijn om zich voor de volle 100% voor deze spelen te interesseren.

Er zou echter wel iets anders kunnen gebeuren, waardoor de Olympische gedachte nog sterker over de geheele wereld zou leven, dan door het doen plaats vinden van de Olympiade.

Indien eens alle landen, die van plan waren geweest deel te nemen, er toe konden besluiten, de voor dit doel bijeengebrachte gelden ter beschikking te stellen voor den wederopbouw van het door den oorlog verwoeste Finland. Dit zou in deze tijden van onderlinge haat en wantrouwen een lichtend voorbeeld kunnen zijn om de bange menscheid te wijzen, welke richting wij op den duur weer uitmoeten.

Redt de 4-daagsche.

Ook in de wereld der sporten van de meest verscheiden soort wordt druk verenigd en vergaderd, gemotied en gedebatteerd. Het zal wel een onmisbare noodzaak zijn, maar het maakt altijd een ietwat onredelijke indruk. Sport is doen, en niet redeneren.

Misschien kom ik, aldus A. B. K(lerekoper) in de Arbeiderspers, tot deze eigenwijsheid, omdat mijn eigen wijsheid op dit gebied beneden nul is. Ik heb er niet van terug.

Zodat ik mij ook onthouden zal van beschouwingen over de onderhandelingen tussen de N.B.v.L.O. en de Ned. Wandelsport Federatie over hetgeen er nu ten aanzien van een „Vierdaagse” geschieden moet. Ik sta daar tegenover als eertijds Summer Welles zich verhiel ten aanzien van Europa. Dat wil zeggen: ik volg het alles met gespannen aandacht, maar ik houd mijn eigen mond stokstijf dicht.

Wie het doet, regelt, aanvoert, is mij glad onverschillig. Maar ik ben er hevig vóór, dat die zaak in elk geval op de een of andere manier doorgaat. De Hollandse zomer zou niet langer de Hollandse zomer mogen heten, als we dit stralende nummer van het programma kwijt raakten.

Maar dit alles verzinkt in het niet bij het genot van wandelen, de enige reismethode trouwens (gelijk een schrijvende dame eens heeft opgemerkt) die het ons mogelijk maakt, met een verse veldboeket in de hand terug te keren.

De wandelaar vertegenwoordigt de zuiverse zelfactie en zijn innerlijke aandrift is zijn enige motor. Wat hij inademt, is lucht, geen smook of benzine. Hij gaat langs de natuur, inplaats van haar voorbij te vliegen. En als hij als uitgehongerd triomfator aan zijn einddoel arriveert, voelt hij honderdvoudig, dat hij leeft.

Neen, dat wandelfeest mag niet overgaan. De oorlogsellende kan alles uit wandelen sturen. Maar van het wandelen moet zij af blijven.

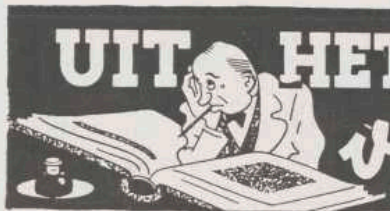
Café-Restaurant (Vergunning) - Santpoort t.o. De Ruïne van Brederode

VERLAAGD CONSUMPTIETARIEF

Koffie, Thee, Limonade f0.15 Perl . . . f0.25 Thee per portie . . . f0.25
Kogelfleschjes en Hero vruchtendranken f0.20 Moderne speeltuin, gratis toegang

SPECIAAL INGERICHT VOOR VEREENIGINGEN INGENIERS

UIT HET DAGBOEK van 'n leek

VRIJDAG 22 MAART: Kick Geudeker gaat de sportpers vaarwel zeggen om de stadsreportage van zijn blad wat meer en nieuw leven in te blazen. Hij is de eerste niet. Riep de *Telegraaf* voorheen Schröder, Coucke en Stokvis ook al niet tot belangrijker posten dan „de reuze-cornerkikken” om met Charivaris te spreken.

Kick heeft in Sem Smit een pracht opvolger.

Hoezeer Kick bij zijn medewerkers geëerd werd, moge blijken uit het volgende aardige vers van Phida Wolff, dat we gaarne een plaatsje in onze rubriek verleenen:

Jarenlang hebt ge geschreven
Over vele soorten sport
En 't verwondert me wel even
Dat nu alles anders wordt.
Sportschrijvers zijn er vele,
Weinigen zijn slechts bekwaam,
Velen van die stukjes-schrijvers
Zijn het enkel maar in naam.
Kick, ik moet je eerlijk zeggen:
Nou doe je de sport te kort
'k Vind het, dat mag je wel weten,
Deksels jammer voor de sport.
In tal van sportieve jaren
Stond je steeds met woord en daad
In de krant en voor de micro
Kundig — joviaal paraat.
Zondag zwierf je langs de velden,
Je critiek was somtijds fel,
Sloping, afbraak en verguizing
Was bij jou toch nooit in tel.
Nu ga je de Sport verlaten
(Zeg, wordt die je nu te min?)
En je trekt van gras en lijnen
Nu een eindje Mokum in.
Van King Soccer naar de dingen
In de stad van alle-dag,
'k Hoop dat je ook bij dien arbeid
Vele vrienden vinden mag.
Velen zullen je nou missen
En daarmee jouw juisten blik,
Namens veel sportieve vrienden
Wensch 'k je graag het beste, Kick!

ZATERDAG 23 MAART: Alweer thee van de Amsterdamsche Sportpers en weer goed geslaagd. Schimelpenninck gaf een communiqué voor de pers en zoo kregen we weer eens een college over lichamelijke opvoeding. Een droog onderwerp, maar de president van het N.O.C. maakte er iets goeds van en had aller aandacht. Toen de lichamelijke opvoeding in de praktijk. Waarom alleen jongemannen? Het oog wil ook wat. Dat spel-

letje met dat miauwen en die knie-klopperij zal ik met Trees instudeeren.

Frans de Haan vertelde allerleukst over golf. En Brongers liet een geluidsfilm draaien. Het golf heeft vanmiddag veel harten gewonnen. En hartjes, want — dat is zeker — de A.S.P. zorgt altijd voor een auditorium, waar wat aan te kijken is.

ZONDAG 24 MAART: In den afgelopen week zeven anonieme brieven gekregen. Er zijn er geestige bij ook.

Wat zegt U hiervan:

„Ik minacht U en ik acht U min, om reden gij mijn man in de maling neemt en hij niets terug kan doen om reden zijn patroon dat niet verkiest. Gij zijt een gevaarlijk persoon en die Trees zal ook wel niet veel zijn...”

Ook dit is grappig en touchant door het mengsel van vaderlijke ijdelheid en kinderlijk idealisme:

„Schrijver dezès heeft Zondag (voor zijn plezier) anderhalf uur in den stroomenden regen gestaan, om naar een hockeywedstrijd te kijken, waarin zijn zoons meespeelden.”

Wij dachten dat een hockeywedstrijd 2 x 35 minuten duurde. De schrijver teekent zich Molière, wat me meevalt van een eenvoudig sportman.

Andere brieven zijn onbehoorlijk en niet geestig.

MAANDAG 25 MAART: Heb Geudeker voor 't eerst door de radio hooren testen op sportgebied. Ik wist meer dan de helft niet.

De K.N.A.C. gaat weer een dames-rit houden.

Waar? Dat is nog geheim. Het gaat tusschen Heerenveen, Heerhugowaard, de Vijf Heerenlanden, Heerle, 's Heerenberg en Heerjansdam.

Na den oorlog staat een damesrit op het eiland Man op het programma.

DINSDAG 26 MAART: Kick Smit gaat den K.N.V.B. verlaten, Dijkstra is geblesseerd, Caldenhove hinkt over den Haarlemmerdijk, Vente heeft een pees in zijn dij, die verrekt is. En zoo ga je maar door. Herberts heeft krijgsraad gehouden. „Ik lees de dagbladen niet meer,” heeft hij gezegd, maar Triebel heeft me in vertrouwen medegedeeld, dat de kranten den voorzitter van de Keuze-commissie worden voor-gelezen

door de bondslectrice, een snoezig blond kind.

Ik kan het overigens iedereen aanbevelen: lees een maand geen dagbladen en ge zult er baat bij hebben.

WOENSDAG 27 MAART: We hebben nu een heel nieuw Nederlandsch elftal, met v. Male als aanvoerder. Deze heeft zich met Herberts verzoend en de K.C. heeft hem als loon tot captain gepromoveerd. Goed beschouwd hebben we zoo'n beetje een B-ploeg in het veld tegen de Luxemburgers. Net goed. Dan kunnen de jongeren eens een kans krijgen en dan denken de Luxemburgsche heeren niet dat we hen voor vol aanzien. Bovendien heeft het dit voor, dat we, als we op onze snufferd krijgen nog altijd kunnen jubelen, dat onze beste spelers in het hospitaal lagen of voortaan het R.K.-voetbal gingen beoefenen.

Van ons blad genoten, ook van de advertenties. Ik lees daar o.a., dat de heer J. Koopman te Westwoud u en mij in zes maanden tijd tot een harmonische en sterke persoonlijkheid kan maken.

„'t Is te probeeren,” zei Trees, toen ze het las. Gaat u eens bij uzelve na, wie van uw kennissen deze scholing noodig zouden hebben. Vergeet, gelijk ik, uzelve niet.

DONDERDAG 28 MAART: Elke nieuwe editie van de dagbladen brengt een „vierdaagsche”. Echt Hollandsch. We hebben nog geen vierdaagsche plannen in Noord-Holland, benoorden het IJ en ik wacht nog op een Twentsche en een Zuid-Limburgsche vierdaagsche. Het mag dan voor majoor Brunese niet prettig zijn, dat hij aan handen en voeten is gebonden door de mobilisatie, zijn krachtige persoonlijkheid niet kan doen gelden, hij trooste zich met de gedachte aan het spreekwoord: imitation is the best form of flattery.

Zoo juist komt Trees binnen met de post.

„Geef maar hier, kind.”

„Neen, voor mij. Een brief van mijn oom, die heeft een café in Oorschot, en nu vraagt hij of u er niets aan kan doen, dat Oorschot ook een Vierdaagsche krijgt. 't Zou zoo goed zijn voor de zaak.”

Toen heb ik Oorschot op het lijstje gezet, het was numero 11.

TARTUFFE.

Onze opleiding voor het

Middenstandsdiploma

wordt geleid door een uiterst bekwaam deskundigen medewerker!

Vraagt gratis inlichtingen!

Instituut

J. KOOPMAN

WESTWOUD.